

tuum alles walmistamas on ja funni kúpses
saab, ei wihm egga mu wessi, ei kúlm
egga walki tuut, ei ellajas egga mu kahjo
tedda ei pea rikkuma. Monned tuppes war-
jul, kui rukkis ja nisso; monned lestas ja
kaunas, kui erned ja láátsed, kapsta ja
kalika seme; monned kúpras, kui linna ja
magguna seme; monned nago karbikeses,
kui kurrekattad ja eiakad; monned otsekui
kottis, ning peálegi fest wee ehk weddela
pudro sees, kui on jöstra- ja tikkelperi mar-
jad, jöhwikad ja muud. Mitto kábbide
somuste wahhel warjul, kui on mánni- ja
kuse seme; mitto urbades hoitawaks; mitto
nago kirowikoias, kui on páhklatuum; mon-
nel neist ennam kui siis warri úmber, kui
on kirsi- ja plumi-marja tuum, kel omma
nahk úmber, agga peálegi kirowikodda ning
lihha teiseks ja kolmandamaks warjuks.
Duna seme tárrakeses iggaúks súddames kui
omma kambrikeses seismas, ning rohlem,
kórwem lihha neid keik katmas. Monne
rohho seme hulgakeste lille pohja peál funni,

ja otseos karwa-kassoka sees, kui paiso-
lehhe ja kassikáppa seme. Issegi weel igga
tárral omma kaunis kowwa fest, nahk ehk
foor úmber; monne nahk peálegi karre ja
pistlik, kui wirna rohul, ehk okkad otsas
tedda kaitsmas, kui odral on. Agga saab
seme kúpses sanud: siis ei olle ennam sedda
ella kaitsmist tarwis; kúprad, kaunad ja
karbikesed siis löhkewad: lihha súakse ehk
máddaneb marja úmber árra; kirowi-kod-
dagi annab ennast wimaks lahti; agga fest
ehk nahk weel tume warjab, funni igga
seme omma mulda saab iddanema, ehk fun-
ni innimenne ja mu Ma- ehk puuwilja söja
loom tedda tunneb ennesele kólbawad.

6.

Agga, útleb monningane: seeb se diete
póllomehhe rist! Seáltap keik umbrohhi ae-
dus ja wálsja peál tulleb, et keigesugguse
rohho seemnel lubba móda mailma wedde-
leda, ja ennast senna kúlwata kuhho tedda
ei tahheta egga tarwitata! Kúil kúnnan ja
kaewan maad; áástan ja rehhitjen kúil puh-